

Manifest komunističke partije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 25 | Nivo: Pravni fakultet, Beograd

Manifest komunističke partije

Prvo izdanje: Karl Marx und Friedrich Engels, London, 1848.

Bauk kruži Evropom - bauk komunizma. Sve sile stare Evrope sjedinile su se u svetu hajku protiv tog bauka, rimski papa i ruski car, Meternih i Gizo, francuski radikali i nemački policajci.

Gde je ona opoziciona partija koju njeni protivnici na vlasti nisu izvikali kao komunističku, gde je ona opoziciona partija koja nije u naprednijim opozicionarima i svojim reakcionarnim protivnicima uzvratila prekora koji ih je imao žigosati kao komuniste.

Iz ove činjenice izlaze dve stvari.

Sve evropske sile već priznaju komunizam kao silu.

Uveliko je vreme da komunisti pred celim svetom otvoreno izlože svoja shvatanja, svoje ciljeve, svoje težnje, te da priču o bauku komunizma protivstave manifest same partije.

U tu svrhu sastali su se u Londonu komunisti najrazličitijih narodnosti i sastavili sledeći Manifest, koji se objavljuje na engleskom, francuskom, nemačkom, talijanskom, flamanskom i danskom jeziku.

Buržujci i proleterci [1]

Istorija svakog dosadašnjeg društva [2] jeste istorija klasnih borbi.

Slobodan čovek i rob, patricij i plebejac, baron i kmet, esnafski majstor [3] i kalfa, ukratko - ugnjetač i ugnjeteni stajali su jedan prema drugome u stalnoj suprotnosti, vodili neprekidnu, čas skrivenu čas otvorenu borbu, borbu koja se uvek završavala revolucionarnim preuređenjem celog društva ili zajedničkom propašću klasa koje su se borile.

U ranijim istorijskim epohama nalazimo gotovo svugde potpunu podelu društva na različite staleže, mnogostruko stupnjevanje društvenih položaja. U starom Rimu imamo patricije, vitezove, plebejce, robove; u srednjem veku feudalne gospodare, vazale, esnafske majstore, kalfe, kmetove, a uz to još gotovo u svakoj od tih klasa opet posebne stupnjeve.

Moderno buržoasko društvo, koje je proizašlo iz propasti feudalnog društva, nije ukinulo klasne suprotnosti. Ono je stavilo samo nove klase, nove uslove ugnjetavanja, nove oblike borbe mesto starih.

Ali naša epoha, epoha buržoazije, odlikuje se time što je uprostila klasne suprotnosti. Celo se društvo sve više i više cepa na dva velika neprijateljska tabora, na dve velike klase koje stoje neposredno jedna naspram druge - buržoaziju i proletarijat.

Iz redova kmetova srednjeg veka izašli su slobodni stanovnici prvih gradova; iz tog varoškog stanovništva razvili su se prvi elementi buržoazije.

Otkriće Amerike i morskog puta oko Afrike stvorili su nov teren buržoaziji, koja se uzdizala. Istočnoindijsko i kinesko tržište, kolonizacija Amerike, razmena sa kolonijama, umnožavanje sredstava za razvlink i roba uopšte, dali su trgovini, brodarstvu i industriji dotle neviđen polet, a time su ubrzali razvitak revolucionarnog elementa u propadajućem feudalnom društvu.

Dotadašnji feudalni ili esnafski način rada industrije nije više zadovoljavao tražnju koja je rasla sa novim tržištima. Na njegovo mesto došla je manufaktura. Esnafske majstore potisnuo je industrijski srednji stalež; podela rada između različitih korporacija iščeze pred podelom rada u pojedinačnoj radionici.

No tržišta su jednako rasla, tražnja je bivala sve veća. Više ni manufaktura nije bila dovoljna. Tada su para i mašine revolucionisale industrijsku proizvodnju. Na mesto manufakture došla je moderna krupna industrija, na mesto industrijskog srednjeg staleža došli su industrijski milionari, šefovi čitavih industrijskih armija, moderni buržujci.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com